

Nr 40

Av herr Andersson i Örebro m. fl., om vissa åtgärder mot förgiftningsolyckor.

Förgiftningsolyckorna har under senare år varit föremål för stor debatt över hela världen. Genom den kemiska industriens kraftiga expansion har marknaden tillförts en mängd av kemiska preparat som utgör en potentiell risk för de människor som använder dem. Enligt tillgängliga uppgifter uppskattas antalet kemisk-tekniska preparat i Sverige till över 20 000. Sådana preparat användes i allt större omfattning i olika sammanhang i hemmen och på arbetsplatserna. Detta har medfört en ökad frekvens av förgiftningsolycksfall. Dessutom har större svårigheter uppkommit vid behandlingen av alla dessa fall, eftersom ingen enskild läkare kan ha kunskap om innehållsämnena, toxicitet, symtom och behandling förorsakade av för honom okända preparat, och tillräcklig upplysning ges inte om detta.

När en läkare får in ett förgiftningsolycksfall som är förorsakat av ett för honom okänt preparat får han vända sig till giftinformationscentralen som är knuten till karolinska sjukhuset, där han får toxikologisk information. Dess verksamhet är av stor betydelse. Centralen står till tjänst med information till allmänheten och är tillgänglig för landets läkare dygnet runt för upplysningar om lämpliga behandlingsmetoder mot akuta förgiftningar.

Giftinformationscentralens informationsverksamhet baserar sig på toxikologisk litteratur och ett av den upprättat kartotek som omfattar cirka 7 000 kort på kemiska preparat, läkemedel och växter med uppgifter om innehållsämnena, toxicitet, förgiftningssymtom och behandling.

Informationsmaterialet erhålles till stor del genom välvilligt tillmötesgående av fabrikanter av kemisk-tekniska preparat och läkemedel. Tillverkare av kemiska preparat har emellertid för närvarande ingen skyldighet att till giftinformationscentralen lämna deklARATION på av dem tillverkade preparat.

Ett speciellt problem utgör en del s. k. källarfabrikanter och importörer av utländska preparat. I flera fall har det varit omöjligt att spåra upp fabrikanter till ett i marknaden förekommande preparat. Det har nyligen inträffat fall av förgiftningar där man icke kunde sätta in en adekvat behandling eftersom tillverkaren vägrade deklarerera preparatets innehåll. Orsaken till detta är att man icke vill att preparatets varudeklARATION utlämnas. Man betraktar det som en fabriktionshemlighet som man icke

önskar få röjd för eventuella konkurrenter.

Det måste betraktas som en brist i vår lagstiftning att fabrikanter och importörer av kemisk-tekniska preparat icke har skyldighet att på anfordran till det statliga organ som har att bekämpa förgiftningsolyckor lämna de upplysningar som begäres. Detta är en självklar förutsättning för att giftinformationscentralen skall kunna lösa de frågor som åligger den.

Med stöd av det anförda hemställs,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till lagstiftning innebärande skyldighet för fabrikanter och importörer av kemisk-tekniska preparat, vilka kan befaras medföra risk för förgiftningsolyckor att på anfordran av statligt organ lämna varudeklaration över preparatet.

Stockholm den 12 januari 1967

Sven G. Andersson (fp)

Mac P. Hamrin (fp)

Ingegärd Fränkel (fp)

i Kalmar
